

h

אונס פסיכיאטרי

תקיפת נשים וילדים

תוכן

מבוא: על הכוונת:	
2	חסרי הישע .....
פרק ראשון: אונס	
5	במלוא מובן המלה .....
פרק שני: פשעים פליליים	
9	במסווה של 'טיפול' .....
פרק שלישי: פגיעה מינית	
13	הורסת חיים .....
פרק רביעי:	
17	מה אפשר לעשות? .....
19	המלצות .....
ועדת האזרחים	
20	הבינלאומית לזכויות האדם .....

אונס פסיכיאטרי
תקיפת נשים וילדים

מטפל הוא אונס. הם לעולם לא יהוו תרפיה. אולם עד שיכירו בכך באופן נרחב, ותובעים ושופטים יחלו להתייחס למקרים כגון אלה בדרך זו, פסיכולוגים ופסיכיאטרים ימשיכו להוות איום לכל אישה וילד שעוברים תרפיה בתחום בריאות הנפש.

בכבוד רב,

נשיאה,

ועדת האזרחים הבינלאומית לזכויות האדם

■ בשנת 2003, מועצה של פסיכולוגים בוחנים במדינת קולורדו, שללה את הרשיון של ד"ר ג'ון דיקה, שהטיפול שלו בילד בן חמש כלל שימוש באביזרי מין. לדברי האבא, הבן שלו "הופשט, עונה, רוסן, עבר התעללות מלולית, התעללות מינית, שטיפת מוח והתמלא אימה בגלל דילדו" במהלך התרפיה לכאורה.³

■ בשנת 1989, נכפה על ד"ר א. וולטרס, פסיכאטר האחראי על בריאות הסטודנטים באוניברסיטת סטנפורד קליפורניה, ומי שעמד בראש 'מחלקת בריאות הנפש של שירותי הבריאות' של אוניברסיטת הרווארד, להתפטר לאחר שהואשם בקיום "יחסי מין לעתים קרובות" עם חולה ממין נקבה. לאישה, שכיילדה הייתה קורבן להתעללות מינית, ניתנו יותר מ-200 אלף דולר בהסדר מחוץ לבית המשפט. היא אמרה שוולטרס ביצע בה מין אוראלי, "לעתים בתכיפות של שתיים מתוך שלוש מפגשי אנליזה פסיכיאטריים בשבוע".

מספר פסיכיאטרים הואשמו והורשעו בעבירות פליליות. ■ פסיכיאטר ממחוז אורנג' בקליפורניה, גיימס הרינגטון וויט, הורשע במעשה סדום כפוי בחולה ממין זכר. נמצא שוויט סימם בחורים צעירים ולאחר מכן תיעד בוידאו את יחסי המין איתם. בעקבות חקירה של ועדת האזרחים לזכויות האדם, וויט נשפט למאסר של כמעט שבע שנים. שום רופא, ארגון חברתי או בן משפחה, אל לו למסור אדם כלשהוא לטיפול של בריאות הנפש שנחשב כיום לשיטת רפיו.

פרסום זה הוא אחד מתוך סדרה של דיווחים שהופקו על ידי ועדת אזרחים לזכויות אדם, שעוסקים בבגידה של תחום בריאות הנפש. הוא יוצא לאור כשירות ואזהרה לציבור. התעללות מינית של מטפל היא התעללות מינית. אונס של

מבוא

על הכוונת: חסרי הישע

מבוא על הכוונת: חסרי הישע

■ מבחינה סטטיסטית, אישה נמצאת בסיכון גבוה יותר להיות נאנסת על ספת הפסיכיאטר מאשר בזמן ריצה לבד בלילה דרך גן בעיר.

■ במחקר בריטי בנוגע לקשרים מיניים בין מטפל למטופל - פל בקרב פסיכולוגים, 25% דיווחו שטיפלו במטופל שהיה מעורב מבחינה מינית עם מטפל אחר.²

■ מחקר מ-2001 דיווח שאחד מתוך 20 לקוחות שנוצלו מינית על ידי המטפל פל שלהם היה קטין. הגיל הממוצע לבנות היה שבע ו-12 לבנים. הילד הצעיר ביותר היה בן שלוש.

בעוד על פי מידת הרחמים, שכל ישר והיושר מצהירים שניצול מיני של מטופלים הוא מעשה רציני ונפשע, פסיכיאטרים ופסיכולוגים עובדים קשה כדי

לעשותו "הגיוני" - אפילו כאשר קורבנות הניצול הם ילדים. כשהם משלבים את האבחנות המומצאות מהמדרדך הדיאגנוסטי והסטטיסטי של הפרעות נפשיות (DSM-IV), עם טיעונים שקשה להבחין בהם אך שיש בהם מן הסטייה, או אפילו כאלה המכילים שקרים בוטים, הם פועלים כדי להפוך התעללות מינית, של נשים וילדים הנמצאים בטיפול, לדבר חוקי. ביתניים, הגופים שנותנים רשיונות בתחום בריאות הנפש מטילים לעתים רחוקות בלבד עונש חמור כמו שלילת רשיון או השעיה זמניים, באשמה של "התנהגות מקצועית בלתי הולמת".

ה אם יכולה להיות התנסות מרה יותר מאשר הקורבן המיואש, המסכים לקבל עזרה ואז נב - גד על ידי המיטיב שלו?

תארו לעצמכם ילדה בת שבע, שהופנתה לפסיכיאטר או לפסיכולוג לקבלת עזרה בגלל בעיות רגשיות שקשורות לגילוי עריות. נניח שהמומחה גם מנצל מינית את הילדה במשך ה"טיפול".

מאיזו התפרצות רגשית יסבול הקורבן הטרגי הזה? בגידה כזו, הראויה לכל גנאי, הבאה לאחר משבר אישי רציני שכבר קיים, עלול להעמיס על הקורבן צלקות וחוסר יציבות רגשיים נוספים.

זוהי גם הביקורתיות הארורה של "המקצוענים" האלו, שהוטלה עליהם המשימה של עזרה לאנשים שבורים רגשית מאוד.

ב-31 באוקטובר, 2002, נגזרו על הפסיכותרפיסט הצרפתי ז'אן פייר טרמל 10 שנים בכלא על אונס וניצול מיני של שתי מטופלות צעירות, שבית המשפט הכיר בהיותן פגיעות באופן קיצוני. טרמל, בן 52, טען ש"הטיפול" שלו היה מבוסס על "מסורת מזרחית" שבה "אנשים מבוגרים מציגים לבנות את העיסוק במין"¹ "טיפול" כזה לא עזר מעולם. זוהי בגידה במסווה של עזרה, התרחשות נפוצה מדי בתעשיית בריאות הנפש:

"בעוד שעל פי מידת הרחמים, השכל ישר וההגינות, ניצול מיני של מטופלת הינו מעשה חמור ואף פלילי, הרי שפסיכיאטרים ופסיכולוגים עובדים קשה כדי לתת לכך הסבר הגיוני, גם כשקורבנות הניצול הינם ילדים. רבים מהם אף מחייבים את חברות הביטוח עבור זה"

- ג'אן איסטגייט.

פרק ראשון:

אונס במלוא מובן המלה

אלה: מתי אונס איננו באמת אונס?

תשובה: כאשר האנס הינו מטפל, פסיכיאטר או פסיכולוג.

אחד המקרים הידועים ביותר לשמצה של

"לא-אונס" על ידי פסיכיאטר הוא המקרה של ד"ר ג'ולס

מסרמן, שחבריו לעבודה העריכו אותו בכל רחבי העולם

כמטפל פסיכיאטרי מוביל. כנשיא לשעבר של אגודת הפסי-

כיאטרים האמריקנית (APA), נשיא של כבוד לכל החיים של

האיגוד העולמי של פסיכיא-

טרים חברתיים, מסרמן היה

איש בעל השפעה רבה.

ברברה נואל העריצה את

מסרמן והחשיבה את עצמה

בת מזל על כך שהיה הפסי-

כיאטר שלה. תוך שימוש

בהשפעתו המקצועית, שכנע

אותה מסרמן בקלות שהיא

תבוא במגע "עם רגשותיה האמיתיים" על ידי נטילת סודיום

אמיטל, חומר הרדמה שנעשה בו שימוש בשנות ה-60 לניסויי

שליטה במוח לחסימת הזיכרון. נואל התעוררה באחת מהפע-

מים הרבות שבה ישנה תחת השפעת הסמים, כדי למצוא את

מסרמן מתנשף עליה בכבדות בעוד הוא תוקף אותה מינית.

עד אז, לא תיארה לעצמה נואל כמה עמוק יכולה לחדור

ההונאה. היא הבינה שמסרמן נהג לסמם אותה במשך שנים

ולהשתמש בגופה לצרכיו המיניים, מעשה שממש גבל

בנקרופיליה (התעוררות מינית מגופות מתים). היא זעמה.

בכל מקרה, נואל היתה "חולת נפש". מסרמן טען שנואל

היתה "חולה" ושקרנית, לקח שבע שנים של קרבות בבתי

משפט, ונשים נוספות שיצאו בפומבי לאחר

ששמעו על המקרה של נואל, לפני שאגודת הפסיכיאטרים

האמריקנית (APA) אישרה את ההחלטה של אגודת

הפסיכיאטרים של אילינוי להשעות את רשיון העבודה של

מסרמן למשך חמש שנים. גם אז הושעה הרשיון בשל

שימוש לא נאות בסמים ולא בגלל אונס. בד בבד, מסרמן נו-

תר חבר בעל זכות הצבעה במועצת הנאמנים של APA.

APA לא מצא כי יש צורך לגרש משורותיו את אחד

מהמפורסמים שבחבריו,

בטענה שהעדויות אינה "חד

משמעית". - כאילו שחברת

ביטוח הייתה משלמת יותר

מ־350 אלף דולר כדי לסגור

את התיק בפשרה, ומסרמן

עצמו היה מחזיר מרצונו את

הרשיון שלו לעיסוק ברפואה

במדינת אילינוי על סמך

טענות שאינו "חד משמעיות" מפי קורבנותיו.⁴

כפי שדווח ב־1998, בעוד שההתאחדות האמריקאית

לפסיכולוגיה ארצית ומחוזית העריכה שכ־100 פסיכולוגים

מאבדים מדי שנה את רשיונם בשל התנהגות מינית פסולה.

אגודת הפסיכולוגים האמריקנית מסלקת רק 10% מתוכם.

הם יכולים להמשיך לעסוק במקצוע ללא רישיון תוך שמירה

על חברותם באגודה.

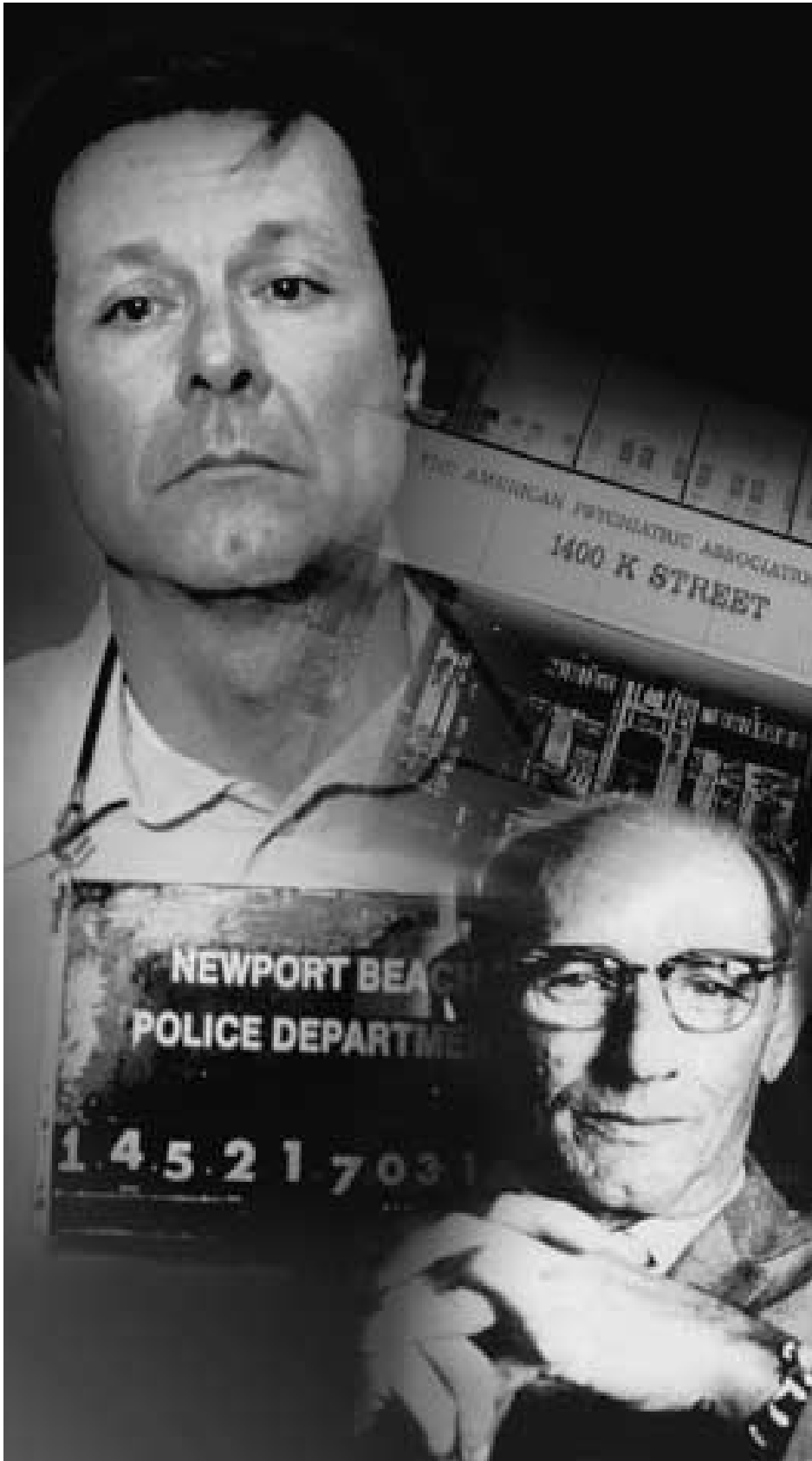
הפסיכולוגים והפסיכיאטרים מגדירים אונס כאונס לעתים

נדירות. במקום זאת, הם מעדיפים להשתמש ב"מגע מיני",

"יחסים מיניים" או "חציית גבולות" כאשר אחד מחבריהם כופה

את עצמו מינית על מטופלת, לעתים בעזרת סמים ושוק חשמלי.

בסקר שהתקיים באחת המדינות, התברר שבעוד הפסיכיאטרים מייצגים רק 6% מהרופאים, הם מהווים 28% מהפושעים שנענשו בגין עבירות מין.

עובדות חשובות

1 בין 10% ל-25% מהעוסקים בטיפול נפשי תוקפים מינית את מטופליהם.

2 כדי להסתיר את פשעיהם, פסיכיאטרים השתמשו בסמים או בשוקים חשמליים במאמץ להעלים את זכרונו של המטופל בנוגע לאונס.

3 ההערכה היא כי מדי שנה מאבדים 100 פסיכולוגים את רשיון העבודה שלהם עקב התנהגות מינית בלתי הולמת. אולם, למרות זאת הוציאה אגודת הפסיכולוגים האמריקנית משורתיה אך ורק 10 חברים בשנה.

4 פסיכיאטרים ופסיכולוגים מגדירים מחדש ומתמצים את אונס מטופליהם כ"מגע מיני", "יחסים מיניים" או "חציית גבולות".

5 במקום להתייחס לתקיפה מינית של מטופל בעבירה פלילית, ועדות הרישוי טיפלו בכך כ"התנהגות מקצועית פסולה", כאשר פסיכיאטרים ופסיכולוגים נמלטים באופן זה מתביעה פלילית.

הפשיעה רווחת בקרב הפסיכיאטריה: ד"ר ג'יימס הרינגטון וייט (משמאל) הורשע בהתעללות מינית בילדים, וד"ר ג'ולס מסרמן, נשיאה לשעבר של התאחדות הפסיכיאטרים האמריקנית (APA), תקף מינית ארבע מטופלותיו במהלך שינה תוך-סימום. הוא איבד את רשיונו באופן זמני אך נשאר לכהן כחבר במועצת הנאמנים של ה-APA.

**סקירה של פעולותיו של הוועד הרפואי
האמריקני כנגד רופאים שנענשו על עבירות מין
מצאה שפסיכיאטרים ופסיכיאטרים של ילדים
מופיעים בדוח בצורה משמעותית הרבה מעבר
לחלקם בקהילה הרפואית.**

מערכת "אתית" כביכול זו, שהפסיכיאטריה עושה בה שימוש, הותקפה בכל רחבי העולם כרכה מדי ולא מספקת. הפסיכיאטר האוסטרלי פול סטנב - רג לקח את המטופלת שלו לספא באולם התעמלות, שם עיסה את שדיה ואת איבר המין שלה בטענה שזאת "תרפיה". הוא קיים יחסי מין עם מטופלת אחרת והציע לה לנסות הרואין. בשנת 2000 החזיר סטנברג מרצונו את רשיונו, תוך הבטחה לוועדה הרפואית שלעולם לא יעסוק ברפואה במקום כלשהו. הוועדה הרפואית סברה שיוזמה זו סיפקה "הגנה נאותה לציבור".

בתוך שנתיים, הופיע סטנברג שוב בחדשות בגין ניצול מיני של מטופלת. "אן" ביקשה עזרה אצל סטנברג בגין שנים של ניצול מיני שלה ושל אחותה על ידי אביהן, בעוד אימה שומרת את זה כ"סוד משפחתי". אן ביקשה עזרה כדי "לרסן את הזיכרונות". "או"

לם במקום לעזור לה לרפא את הפצעים המכאיבים של גילוי העריות, הוא (סטנב - רג) רק העמיק אותם, דיווח של עיתון קו - ריאר מייל באפריל 2002.⁵

סקר שבוצע בשנת 1998, על הפעולות שנקטו הוועדות הרפואיות בארה"ב נגד 761 רופאים שנגקטו נגדם צעדים משמעותיים בגין עבירות הקשורות למין בין השנים 1981 ל-1996, גילה שלפסיכיאטרים

יה ולפסיכיאטריה של ילדים היה ייצוג מעל הממוצע בצורה משמעותית. בעוד שרופאים פסיכיאטרים מהווים כ-6% מכלל ציבור הרופאים, הרי ש-28% מהרופאים שנגקטו נגדם צעדים משמעותיים בגין עבירות הקשורות למין היו פסיכיאטרים.⁶

באותה שנה, גילה דו"ח של הוועדה הסוציאלית של שבדיה (הוועדה הרפואית של מדינה זו) תלונות של מטופלים בתקופה של ארבע שנים. התברר, שפסיכיאטרים היו אחראים לכמעט מחצית התלונות בגין טיפול רשלני, כולל ניצול מיני.

ועדות רישוי מקצועיות מטפלות בכך כ"סטיות מהתנהגות מקצועית נאותה" בלבד.

ועדות רישוי אלה מחליטות באילו צעדים משמעתיים לנ- קוט, כך יש לפסיכיאטריה הגנה מעל לחוק - העוסקים במק- צוע שמאבדים את רשיונם נתבעים באופן פלילי רק לעיתים נדירות. בהתאם להגיון זה, אם שרברב אונס לקוחה, גורלו צריך להיחרץ על ידי מועצת השרברבים. זה כמובן לא יקרה, ובאו- תה הדרך אסור שוועדות רישוי מקצועיות יפעלו במקום החוק.

נסה לדמיין שופט בבית משפט פלילי ששומע טיעון של הגנה כמו: "זה לא היה ממש אונס, אלא יותר מגע מיני". גרוע יותר, דמיין שהקורבן הוא אחותך או הבת שלך, שביקשה עזרה של פסיכיאטר מתוך אמון מלא בו. אתה בהחלט תרצה שהאנס יקבל את עונשו במלוא חומרת הדין. לרוע המזל, אם הוא פסיכיאטר, לא סביר שזה יקרה, כי בזמן שאונס פסיכיאטרי היוו בר עונשין על פי אמות המידה של מערכת הצדק, המציאות הערומה היא שברוב המקרים

I

פסיכיאטרים ופסיכולוגים מוצאים את עצמם שוב ושוב מול אישומים פליליים בעוון התעללות מינית באנשים שביקשו את עזרתם. (1) הפסיכולוג דונלד פרסון (משמאל) - דינו נגזר ל-10 שנות מאסר על אונס ילדה בת 12. (2) הפסיכיאטר מרקוהאם ברי (משמאל למעלה) הודה באשמת התעללות מינית בילדים בני 6 שנשלחו אליו לקבלת עזרה. (3) פסיכיאטר מקנזס בשם ג'ון לסטר (מימין למעלה) נידון ל-4 חודשים בגין הטרדה מינית של שני ילדים צעירים. (4) הפסיכותרפיסט ג'ון פרגוסון (למעלה) היה אחד הראשונים שנתבעו תחת חוק במדינת קולורדו המגדיר בפירוש התעללות מינית שכזו כעבירה על החוק.

פרק ראשון:
אונס במלוא מובן המלה

פרק שני

פשעים במסווה של טיפול

ילדותה ולשבת בזרועותיו. כאשר התעורר מינית הוא אמר לה שזה נורמלי לחלוטין כיוון שלעתים קרובות ילדים נמשכים מינית להוריהם. גלוסקי שיקר במצח נחושה: "התעוררות של איברי המין משחררת כימיקלים במוח המשפרים את הקשר בין ילדים ומבוגרים", אמר.⁹

הורים וילדים רבים בישראל התוודעו לפני כמה שנים לד"ר יוסף זיידר בתכנית "קשר משפחתי". ד"ר זיידר הואשם בביצוע עבירות מין בארבעה גברים, שהוא הציע להם להכשירם לעבודה כסרוגייט (בן זוג חלופי לטיפול בנשים).

בשניים מהמקרים מייחסת לו התובעת מעשי סדום ומעשים מגונים. בין היתר מתואר בכתב האישום, כי לאחר ששניים מהמתלוננים עיסו את גופו של הד"ר, לבקשתו, אונן הנאשם בפני כל אחד מהם עד שהגיע לסיפוקו המיני.

המדריך הדיאגנוסטי והסטטיסטי להפרעות נפשיות (DSM-IV Diagnostic and Statistical Manual for Mental Disorders) והפרק העוסק בהפרעות נפשיות בספר סיווג בינלאומי של מחלות (ICD-10, International Classification of Diseases) סייעו רבות לפסיכיאטרים ופסיכולוגים במאמצייהם להימנע מאישום פלילי בגין ניצול מיני. ה-DSM הופך מעשים שאינם חוקיים לחוקיים על ידי הגדרה של התנהגות פלילית כהפרעה בעלת רקע ביולוגי, או כ"הפרעה נפשית". בדרך זו פושעים מסוכנים שוחררו בידי הפסיכיאטרים

סקר אמריקני שנערך בשנת 1986 בנוגע למין בין מטפל למטופלת, נמצא ש-73% מהפסיכיאטרים שהודו שניצלו מינית את מטופלותיהם אמרו שעשו זאת בשם ה"אהבה" או ה"תענוג"; 19% אמרו שזה היה "כדי להעלות את הערך העצמי של המטופלת" בעוד שאר התירוצים היו: "שיקול מוטעה", "אימפולסיביות", "שיפור הטיפול" וכן "צרכים אישיים".⁷ כמעט שני עשורים לאחר מכן, התירוצים לא השתנו.

אלה המופיעים בפני ועדות רפואיות כדי להסביר את התנהגותם טענו ל"חוסר שיקול דעת זמני עקב לחץ", "רמה חריגה של מיניות", "מין הוא דרך טיפול לגיטימית" ואף "שיש להרשות אהבת אמת למטופלת".

להלן מספר תירוצים של פסיכיאטרים להתנהגות מינית סוטה:

פסיכיאטר מווירג'יניה, רוברט. ס. שוולטר, היה עד הגנה מומחה במשפטים פליליים עד שאיבד את רשיונו בשנת 1999 על שאילץ מטופלים גברים לאונן בפניו, כשהוא קורא לכך "טיפול באוננות".⁸

בשנת 2001, הפסיכיאטר האוסטרלי קלארנס אלכסנדר גלוסקי, שזכה בפרס המסדר של אוסטרליה (ציון השבח הממלכתי הגבוה ביותר) בשנת 1999, סולק מפנקס הרופאים עקב יחסיו המיניים עם מטופלת. גלוסקי אימץ "תפקיד אבהי" במהלך הפגישות הטיפוליות של האישה, עודד אותה לחזור אל

**פסיכיאטרים המציאו
"אבחונים" כדי להסביר למה
מתעללים מינית במטופלים,
כשהם טוענים שלמטופלים יש
"הפרעה נפשית" הגורמת להם
לגרות את המטפלים.**

המדריך הדיאגנוסטי והסטטיסטי להפרעות נפש (DSM-IV) של התאחדות הפסיכיאטרים האמריקנית (APA) מסיר את הפליליות של מעשה פלילי ומגדיר אותו כסטייה שנובעת מנתונים ביולוגיים.

עובדות חשובות

1 פסיכיאטרים שניצלו מינית את המטופלות שלהם המציאו את התירוץ הבא: זה היה בשם ה"אהבה", זה היה "אובדן שליטה" או "שיקול מוטעה" רגעי, ו"זה היה באמת כדי להעלות את הערך העצמי של המטופלת".

2 פסיכיאטרים ופסיכולוגים נעזרו רבות במדריך האבחוני והסטטיסטי להפרעות נפשיות (DSM-IV, Diagnostic and Statistical Manual for Mental Disorders) ובפרק הזן בהפרעות נפשיות בספר סיווג בינלאומי של מחלות (ICD International Classification of Diseases) במאמציהם להימנע מאישום פלילי בגין ניצול מיני.

3 שני הספרים, DSM ו-ICD, מגדירים הטדה מינית של ילדים - "הרגל שנובע מהפרעה בדחפים". הספרים טוענים שתקיפה פיזית של ילדים היא הפרעה נפשית.

4 האגודה העולמית של הפסיכיאטרים טוענת שקודי התנהגות מקצועיים, לימוד האתיקה, או התקנה או החוק כשלעצמם "לא יבטיחו" את ההתנהגות האתית של הרפואה (פסיכיאטריה).

5 במחקר שנערך באונברסיטת חיפה בישראל התגלה כי 47% מהפסיכולוגים והפסיכיאטרים בישראל אינם רואים שום פסול בקיום יחסי מין בין מטפל למטופל.

דוח התעללות

התמימות שנגזלה

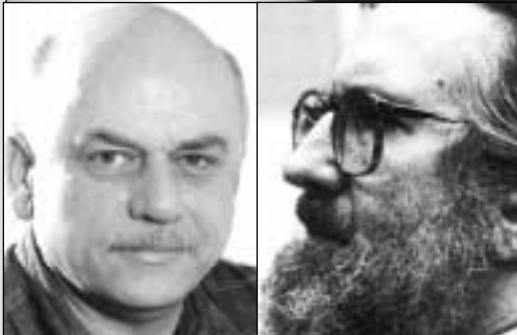
מעשה סדום וחטיפה מגונה - כנגד שלושה ילדים בני 7 עד 11. על סקוב-סגר היה גם לשלם פיצויים לכל אחד מהילדים. השופט שדן אותו הצהיר: "היו לך יחסי אמון עם המשפחה שאותה ניצלת בצורה שיטתית וחמורה..."¹⁴

■ בשנת 1997, פסיכיאטר הילדים דים ג'והן באקלס לדסטר מקנזס, ניצחון ל-41 חודשים בכלא בגין הטרדה מינית של שני ילדים בגילאים 14 ו-15. לסטר טיפל בילדים אלו בגלל ניצול מיני ופיזי שהם עברו.¹⁵

■ הפסיכיאטר פול בריג'ס הורשע בתקיפת שני ילדים בני 15 ו-16, שניהם ילדים פגיעים שברחו מביתם. בשנת 1996 בן ה-15 ביקר בביתו של בריג'ס, שם הוא צילם אותו עירום ותקף אותו בצורה מגונה. שלוש שנים לאחר מכן, ילד בן 16 הגיב למוצעה שבריג'ס פרסם בחפשו "דוגמנים". גם הוא הותקף מינית. המשטרה גילתה שבריג'ס ניהל רשת פדופילים ארצית. אולם, העונש היחיד האמיתי שהוטל עליו היה השעיית רשיונו.¹⁶

■ בשנת 1992, אלן, ג' הורוביץ, פסיכיאטר מניו יורק, ניצחון ל-10 עד 20 שנות מאסר על ביצוע מעשי סדום בשלושה ילדים בני 7 עד 9 ועל ניצול מיני של ילדה בת 14. הורוביץ הגן על עצמו כשאמר שזאת היתה "פדופיליה נורמלית". חקירת המשטרה גילתה שכבר נשפט בגין ניצול מיני של מטופלים בסוף שנות ה-60, כאשר עבד עבור ארגון קהילתי שעזר לילדים ממשפחות מצוקה.¹⁷

■ בשנת 1993, דונאלד פרסון, פסיכיאטר ממדינת יוטה, תיאר את עצמו כאדם "מוסרי" כאשר הוא ניצחון לעשר שנות מאסר בגין אונס של ילדה בת 12.¹⁸

פדופילים: הפסיכולוג ביארן סקויסגר והפסיכיאטר אלן ג' הורוביץ נשלחו לכלא בעוון התעללות בילדים.

בשנת 2000, סירב השופט אליס גילברט באוקלנד מי-שיגן לבקשת השחרור בערבות של הפסיכיאטר ג'וליאן גורדון, והורה להשאירו בכלא עד לשמיעת ערעורו בדבר הרשעתו בהטרדה מינית וביצוע מעשה סדום בנער. גורדון, שמונה על ידי בית המשפט לקצין מבחן של ילדים מופרעים, ניצחון ל-15 שנות מאסר. השופט קבע: "לא תהיה לנו תרבות אם לא נגן על ילדינו".

■ באותה השנה, ניצחון רוברט ברוס קראפט, פסיכיאטר מג'ורג'יה שטיפל בילדים שעברו ניצול וילדים עם הפרעות רגשיות מטעם המחלקה לשיירותי רווחה לילדים למשפחה, ל-20 שנות מאסר בכלא על עבירת ניצול מיני של קטין ועל הטרדה מינית של ילדים. התובע כינה את פשוטו של קראפט: "מעשים מכוונים שגזלו את תמימותם של הילדים", ואמר שהמשפט היה עדין יתר על המידה. גם אם קראפט יישאר בכך לא כל יום שנגזר עליו זה לא יספיק, הוא אמר.

■ ד"ר בורנל גורדון פורג', פסיכיאטר מקליפורניה, שעבד עם נוער בעייתי בקבוצות ביתיות, הורשע בפדופיליה. החבר בן ה-82 באגודת הפסיכיאטרים האמריקנית הודה בחמישה מקרים של יחסי מין אוראליים עם מטופל בן 15 באחד הבתים. התובע הצהיר: "תקיפה מינית של אנשים צעירים היא גרועה מספיק, אולם כאשר אדם זה הוא רופא בחלוק לבן... הוא השטן בהתגלמותו".

■ ב-24 ביולי 2002, הפסיכיאטר הדני ביארנה סקובסגר, ניצחון לשש שנות מאסר בכלא בגין מספר מעשי ניצול מיני חמורים - כולל

מכל אחריות אישית למעשיהם.

פול ר. מק'ף, פרופסור לפסיכיאטריה, ומנהל המחלקה הפסיכיאטרית בבית החולים ג'ון הופקינס בבולטימור, יוצא בכירור נגד עמיתיו לעבודה: "הגישה החדשה של ה-DSM, של שימוש במומחים ובקריטריון תיאורי לצורך הגדרת מחלות פסיכיאטריות, עודדה תעשייה יצרנית. אם אתה יכול לתאר אותה, אתה יכול לנ"קוב בשמה, ואז אתה יכול לטעון שהיא קיימת כ"ישות" ברורה, ובסופו של דבר לקשר אותה ישירות לטיפול מסוים. הצעות להפרעות פסיכיאטריות חדשות הוכפלו בקדחתנות עד אשר הספר DSM עצמו גדל מ-119 עמודים בשנת 1968

ל-886 עמודים במהדורה האחרונה..." (בשנת 1994). הוא מודה שחלק מההפרעות "היון המצאות צרופות של המציעים אותן".¹¹

בספרם 'עושים או תנו משוגעים', מדווחים הפרופסורים הרב קוצ'ינס וסיואטד קירק, שכדי ליצור הפרעה בספר DSM,

כל שעל ועדת פסיכיאטרים לעשות הוא לבחור לה שם, לספק תיאור כללי המבוסס על "חוכמה קלינית", לפתח תפריט של קריטריונים לאבחון, לבחון את הקריטריונים המוצעים עם המציעים של הקטגוריה החדשה, להחליט בכמה מהקריטריונים יש לעמוד כדי להתאים להגדרה ולטפל בכל ההתנגדויות.

באופן ספציפי, מתאר ה-ICD שריפת מבנים כ"הצתה פתולוגית" וגניבה כ"גניבה פתולוגית". הן ה-ICD והן ה-DSM מגדירים תקיפה מינית של ילדים כ"פדופיליה" - הפרעת דחף והרגל". כמו כן, טוען ה-DSM שניצול פיזי של ילדים קשור להפרעה נפשית.

פסיכיאטרים אף השתמשו בדיאגנוזות שלהם כדי לשים תוויות על מטופלים המדווחים על ניצול מיני על ידי פסיכיאטרים. הפסיכיאטר ריצ'ארד סימונו, מאגודת הפסיכיאטרים האמריקנים מתאר חולים הסובלים מ"הפרעת אישיות מזוכיסטית": "הם המטופלים אשר באופן לא מודע מתגרים במטפליהם, כדי

שיתייאשו מהם, או כדי שינעלו אותם בצורה סדיסטית..."; "היו המניעים התת-מודעים של הפרט אשר יהיו", הוא מוסיף, "התוצאה ההתנהגותית הסופית היא השגת... ניצחון באמצעות תבוסה", ולעתים התבוסה היא טיפול פסיכיאטרי שנכשל.¹²

פסיכיאטרים ממציאים דיאגנוזות מזויפות, פועלים כדי להפוך פשעים בוטים לחוקיים, ויוצרים תיאוריות וטיעונים שקריים כדי להגן על מעשים פליליים. הם אפילו יצרו קובץ כללים עבור הנטייה והפעילויות המושחתות שלהם עצמם.

בשנת 1996, טענה האגודה הפסיכיאטרית העולמית (WPA) ש"התנהגות אתית מבוססת על חוש האחריות האישי של הפסיכיאטר כלפי המטופל שלו ועל כושר השיפוט שלו בקביעת ההתנהגות הנכונה והראויה. השפעת עות ותקנים חיצוניים כגון כללי התנהגות מקצועיים, נושא אתיקה קה או תקנה או חוק לא יוכלו בעצמם להבטיח את ההתנהגות האתית של הפסיכיאטריה".

האם זה מפליא שבאופן כללי הם מסתירים את כוונותיהם האמיתיות?

מחקר לאומי אמריקני לגבי מין בין מטפל למטופל מגלה שמטפלים מנצלים מינית ילדות יותר מאשר ילדים. גיל הקורבנות הנקבות נע בין שלוש ל-17. גיל הבנים המותקפים מינית נע בין שבע ל-16.

דוגמה יוצאת דופן נטולת בושה בכנותה, אך מצמררת בתוכנה היתה מאמר שפורסם ב-26 באפריל 1999 במגזין החדשות הווינגטוני *Insight*. ריצ'ארד גארדנר, פרופסור לפסיכיאטריה ילדים, צוטט באומרו: "התגובות של החברה שהן תגובות מתחשדות ותובעות ענישה כלפי פדופילים... מרחיקות לכת הרבה מעבר למה שאני רואה כחומרת המעשה הפלילי". הוא למעשה העלה את האפשרות שפדופיליה תשמש למטרות הולדה.¹³

חוסר האחריות המשווע של מדינות ה-WPA, הופכת למובהקת בדמיינך את ההשלכות החברתיות שעלולות לנבוע מכך שהשקפתו של גרדנר בנוגע לפדופיליה תהפוך אי פעם לפירוש החוקי להתנהגות סוטה שכזו.

אל לנו להרשות לפסיכיאטרים ולפסיכולוגים להמשיך ולקבוע את נורמות ההתנהגות בכל חברה שהיא, או שהחברה תסתכן בהמשך הדרדרותה.

פרק שני

פשעים במסווה של 'טיפול'

פרק שלישי

פגיעה מינית - הורסת חיים

גרמו להם על ידי מטפלים פסיכיאטרים. על פי מחקר אוסטרלי משנת 1989, "פיתוי המטופלת", כמעט מחצית מהמטופלות שהותקפו מינית על ידי פסיכיאטרים היו בעבר קורבנות של ניצול מיני בילדותן, גילוי עריות או אונס. פסיכיאטרים ניצלו את העובדה שהמטופלות היו פגיעות כדי לגרום להן להמשיך להיות קורבן. הם אמרו להן שהבעיות נובעות למעשה מ"חוסר תפקוד מיני" ושעל הפסיכיאטרים ללמדן כיצד לה - תגבר על חוסר תפקודן על ידי השגת אורגזמה וביצוע מין אוראלי.²²

"הייתי חולה מאוד והלכתי אליו כדי שיעזור לי", גילתה אחת מהמטופלות. "הייתי ממש קרובה אליו וחשתי תלות גדולה בו". הוא אמר לי: 'הפסיכיאטריה הטובה ביותר מתרחשת בסודיות'. הוא אסר עליי לס -

פר למישהו על יחסי המין שלנו ואמר לי שאיני יכולה לבטוח באיש".²³

אם מטופלת מתלוננת, הפסיכיאטרים הפוגעים מאשימים את "המחלה הנפשית" של המטופלת ולאחר מכן את חוסר היכולת של המטופלת להשלים עם ההתנסות הטראומתית הקודמת. לבסוף, טוענים הפסיכיאטרים לעתים קרובות שהמטופלת הסכימה ל"יחסים" אלו, למרות הניצול הברור. שרון המילטון, רקדנית מקצועית באוסטרליה, היא דוגמה טריגית לכך. במהלך מופע צדקה בכלא היא הותקפה

בדוח שלו משנת 2001, "יחסי מין בין מטפלים למטופלים", כותב קנט פופ: "כבר בשלבים מוקדמים הכירו אנשי מקצוע הרפואה בנוק העלול להיגרם ממעורבות מינית עם המטופל - לים". הוא מזכיר את שבעת היפוקרטס, שנקראת על שם רופא מהמאה החמישית לפנה"ס, האוסרת על קיום יחסי מין עם מטופלים. אנשי מקצוע הרפואה האמינו תמיד שיחסי מין

עם מטופלים הם אסורים עקב השפעתם ההרסנית על המטופל. פופ ציין מקרה שאירע ב-1976, שהיה אחד הראשונים שבו אישה הצליחה לתבוע את המטפל שלה על הרקע הזה. המקרה של רוי ו. הרטוגס היווה פריצת דרך, ועליו אמר בית המשפט: "לכן, מאז [פריד] ועד למטפלים המודרניים יש לנו הסכמה רחבה על

ההשפעה ההרסנית של קירבה אינטימית בין מטפל למטופל".²⁰

המחיר הכבד ביותר של הנוק הוא התאבדות המטופל. כ-14% מאלה שהיו מעורבים מינית עם המטפל שלהם יעשו לפחות ניסיון התאבדות אחד. אחד מכל 100 יעליחו בכך.²¹

אם לוקחים בחשבון את הפחד של רוב הקורבנות לדבר - ניתן להעריך שרק 1% מדווחים על פגיעה. עשרות אלפי מטופלים התאבדו ואלפים נוספים אושפזו בגלל הנוקים שנ -

**פסיכיאטר אמר להם
שבעייתם בעצם נובעת
מ"חוסר תפקוד מיני" והוסיף
ואמר שהוא צריך ללמד אותם
איך להתגבר על חוסר התפקוד
שלהם באמצעות הבאתם
לאורגזמה וביצוע מין אורלי"**

עובדות חשובות

1 הסיכוי שמטופל שעבר ניצול מיני ינסה להתאבד הוא גבוה מאוד.

2 אחד מכל 100 מטופלים שנוצל מינית על ידי מטפל אכן מתאבד.

3 על פי מחקר, כמעט ממחצית מהמטופלים שעברו ניצול מיני על ידי פסיכיאטרים היו בעבר קורבנות של ניצול מיני של ילדים, גילוי עריות או אונס.

4 בתי משפט הבינו ש"הסכמה" למראית עין של המטופל ליחסי מין עם המטפל אינה יכולה לשמש קו הגנה. זאת משום מצבו הפגיע של המטופל והמעילה החמורה באמון מצד המטפל.

5 כל פסיכיאטר נשבע את שבועת היפוקרטס, הנקראת על שם רופא מהמאה החמישית לפנה"ס. שבועה זו אוסרת יחסי מין בין רופאים למטופלים.

6 ב-17.11.03 עבר בהצבעה שלישית בכנסת ישראל ביוזמת עמותת מגן לזכויות אנוש ונציגי ועדת האזרחים לזכויות אדם הבין לאומית, חוק האוסר קיום יחסי מין בין מטפל למטופל בתחום הפסיכיאטרי והפסיכולוגי. החוק הוצע על ידי ח"כ לשעבר, נחמה רונן וח"כ אופיר פינס - פז שהריץ את החוק עד אישורו.

דיווח על התעללות

הטורף המיני

הוצא מרשימת הרופאים בניו-זילנד מסיבות דומות.²⁹ ב-10 בדצמבר 2002, הפסיכיאטר האנגלי כריסטופר אליסון נש-לח ל-10 שנות מאסר בגין אונס ותקיפה מינית של שש מטופלות.³⁰ תודות לאומץ ולנחישות של הנשים האמיצות שחשפו מקרים אלו - למרות סכנה אישית גדולה וסבל נפשי רב - חלק מהמבצעים של מעשים פליליים אלו הובאו בסופו של דבר למשפט. אולם, במדינות רבות מערכת המשפט עובדת לאט מדי, ורבים מ-65 אלף מהמטפלים שאנסו את המטופלות שלהם רק הושעו ממקצועם (בעודם נשא-רים חופשיים) או שניתנה

ב-שנים האחרונות יצאו לאור יותר ויותר מקרים של פסי-כיאטרים שביצעו אונס, כולל: ב-11 בפברואר 1998, הפסיכיאטר ממיזורי, ויליאם קון, נידון ל-133 שנות מאסר בגין תקיפה מינית ותקיפה מינית סו-טה של שתי מטופלות. קון אמר לנשים אלו שהן נגמלו (מהנקה) מו-קדם מדי והן צריכות לעבור "הורות מחדש" וזה דורש קיום יחסי מין איתו. כדי לשכנע אותן בכך הוא נתן להן כמויות גדולות של סמים פסיכותרפיים, עד כדי כך שהתמכרו להם. קון טען שהוא עצמו סבל מ"אלכוהוליזם ומהתמכרות למין" - "צורה של אי שפיות מוסרית שנוצרה מההתעסקות האובססיבית שלו בעבודתו, בעוצמה ובמו-

שלמות..." מצד שני, התובע, העוזר לתובע המחוזי דיוויד קוסקרווב, אמר בבית המשפט: "הוא טורף... אנשים אלו באו אליו כדי לקבל עז-רה והוא פצע אותם יו-תר. מעולם לא היה לי נאשם שהביא כל כך הרבה כאב וכל כך הר-בה פגיעות לכל כך הר-בה אנשים... זה המסר שצריך להגיע לנאשם ולכל אלה הדומים לו".²⁷

"הוא טורף... אנשים אלה באו אליו כדי לקבל עזרה והוא פצע אותם. מעולם לא היה לי נאשם שהכאיב ופגע בכל כך הרבה אנשים. יש כאן מסר שצריך להיות מועבר לנאשם זה ולכל אלה הדומים לו".

עוזר לתובע הכללי, דיוויד קוסקרווב, על הפסיכיאטר ויליאם קון, שנדון ל-133 שנות מאסר על תקיפה מינית של מטופלים.

להם הוראה לעבור "טי-פול" בגין ה"הפרעה" המי-נית שלהם.

הד"ח של ויליאם מאסטרס ווירג'יניה ג'והנסון משנות ה-70, "חוסר כשירות מינית", עדיין נשמע נכון: "כאשר ניתן להוכיח פיתוי מיני של מטופלת באמצעות הליכים חוקיים, ללא קשר אם הפיתוי היה ביזמת המטופלת או המטפל, יש לתבוע את המטפל על אונס ולא על רשלנות מקצועית, כלומר על ההליך החוקי להיות פלילי ולא אזרחי".³¹

בשנת 2004 אושרה הרשעתו מ-1998 של ג'ון אורפין הפסי-כיאטר מקנדה. הוא הואשם בניצול מיני של מטופלות. בזמן שה-נשים סוממו, הוא אנס אותן וביצע בהן מעשי סדום. לעתים הצמיד אותן לקיר והכה אותן בחגורה. ד"ר אורפין אמר להן שה-פין שלו היה "מוט טיפולי" ושהאונס האנאלי הזה היה "אהבה ללא תנאים".²⁸

ב-4 ביולי 2002, נאסר הפסיכיאטר הלונדוני קולטור אוני ל-18 חודשים בגין תקיפה מינית של מטופלת במהלך טיפול היפנוטי. לאוני היתה היסטוריה של תקיפות מיניות קודמות של מטופלות והוא

בסכין על ידי אסיר וסבלה מפציעות קלות. בחפשה אחר מרפא לפגיעה זו היא הופנתה לפסיכיאטר הארי ביילי, שה-

כספים ממנה בהלוואה וגרמה לכך שתמנה אותו כמוטב היחידי של צוואתה.²⁴

במקרה אחר, בשנת 1992, הוגשה נגד הפסיכיאטר טרית מרגרט בין-ביוג תביעה בגין רשלנות רפואית ותביעה אורחית על ידי משפחתו של סטודנט בבית ספר לרפואה של אוניברסיטת הרווארד, פול לונגו, שהתאבד לאחר שטופל על ידיה. התביעה טענה שבין-ביוג השתמשה בטכניקות טיפוליות כדי לקיים יחסים מזעזעים וביזאריים עם לונגו. היא שלחה לו מסרים שמחמיאים לו על "סקס מופלא". לונגו התאבד לאחר שבין-ביוג סיימה את הקשר ביניהם.²⁵

ד"ר גריי שונר, מנהל מרכז סיוע במיניאפוליס מינסוטה, מתבטא בצורה ברורה לחלוטין בנוגע להתנהגות שכזו: "הסכמה אינה מהווה הגנה. גם אם נראה שלמטופל היה רומן עם המטפל, אם זה קרה במהלך התקופה של יחסים מקצועיים ביניהם, זאת עבירה...

"הייתי מאוד חולה והלכתי אליו כדי לקבל עזרה. הפסיכיאטריה הטובה ביותר מתרחשת בסוד, הוא אמר. הוא אסר עליי לספר על יחסי המין..."
- מטופל שהתעללו בו.

עביר אותה "טיפול בשינה עמוקה" - טיפול בהשפעת סמים, אובדן הכרה ושוק חשמלי. הוא הבטיח לה שזה יסייע לה בתביעתה המשפטית. אולם ד"ר ביילי פיתה אותה להתחיל ברומן סוער. בכל פעם שהמילטון הייתה מאוכזבת או שאיימה לחשוף אותו, היא קיבלה טיפולי שוק חשמלי נוספים. בתוך חמישה חודשים מיום שזכתה ב-100 אלף דולר על כך שהותקפה בסכין היא העבירה את השליטה על ענייניה הכלכליים לד"ר ביילי, שהשקיע 30 אלף דולר לרמתוכם בבית החולים הפרטי שלו. המילטון הרתה ולאחר מכן הפילה את תינוקה, בעצתו של ד"ר ביילי. הוא התכחש לעובדה שהוא האב. לאחר פחות משנה המילטון התאבדה.

במהלך חקירת המקרה, תיאר השופט ג'והן סלאטרי את הניצול הזה: ביילי "פיתח יחסים מיניים איתה" ו"השתימש בזה כדי לשלוט בה ולהשפיע עליה בעקיפין כדי למסור לו את כספה". היח-

מפלצת: לאחר שד"ר הרי ביילי הכניס רקדנית מקצועית בשם שרון המילטון ל"טיפול בשינה עמוקה" (תרדמת תוך-סימום בשילוב שוקים חשמליים), הוא פיתה אותה להתחיל ברומן סוער. פחות משנה לאחר מכן, היא התאבדה.

פרק שלישי
פגיעה מינית-הורסת חיים

פרק רביעי

מה יש לעשות?

ל

מסטנדרטים אלו אינה ראויה ושניצול מיני הוא פלילי ולא "חציית גבולות".

לכל אדם שמבקש "ייעוץ" פסיכיאטרי צריכה להיות הזכות לצלם בוידאו את כל פגישות הייעוץ, אם הוא חפץ בכך, ולהפסיק כל תשואל או טיפול בכל עת ללא כל איום של פעולת תגמול מצד המטפל.

בשנת 2002, הודה הפרופסור לפסיכיאטריה, גלן גוברד,

"ההיבט החיובי של הפיכת

העניין לפלילי הוא בכך

שהמושבעים והמערכת

המשפטית יהיו יעילים יותר

בהוצאת הצדק לאור,

יותר מכמה ועדות רישוי

רפואיות או ועדות משמ-

עת"³²

CCHR, יחד עם קבו-

צות ובודדים נוספים בעלי

עניין דומה, הפעילו מסע

תעמולה כדי לחוקק חוקים

שיגנו על נשים ועל ילדים כנגד אונס על ידי פסיכיאטרים. מאז

שנת 2004 חוקקו יותר מ-25 חוקים המטפלים במספר הגו-

בר של פשעי מין המבוצעים על ידי פסיכיאטרים ופסיכולו-

גים בארצות הברית, באוסטרליה (ויקטוריה), בגרמניה,

בשבדיה ובישראל.

רבים מחוקים אלה מכירים בכך ש"הסכמת" המטופל אי-

נה יכולה לשמש קו הגנה, וכאשר פסיכיאטר בא בקשר מיני

כל שהוא עם המטופל הוא מעמיד בסכנה רבה את חובתו

המקצועית או חובת הנאמנות והדיסקרטיות שלו. פסיכיאט-

א ניתן יהיה להשיג כל התקדמות בעניין של

ניצול מיני של מטופלות עד אשר כל התקיפות

האלו על ידי פסיכיאטרים, פסיכולוגים ופסיכו-

תרפיסטים יוגדרו בחוק כאונס: ההוכחה היחי-

דה שתידרש היא שיחסי מין אכן התקיימו.

פסיכיאטרים טוענים לעתים שיחסי מין עם לקוחות נעשו

"בהסכמה", למרות שהם מודעים לאחיה הרגשית החזקה

שיש להם במטופלות שלהם.

אולם, אם מישהו היה מקיים

יחסי מין עם ילד, החברה

מכירה בחוסר איזון של

הכוחות, הידע והסמכות

שהופעלו על ידי המבוגר,

ומתייחסת לכך כמעשה

פלילי. כך יש גם לפעול בק-

שר שבין מטפל למטופלת.

סקרים בנוגע לתרפיה

בנורבגיה, בפולין, בשוודיה,

בשווייץ ובאנגליה מצאו

שהבעיה העיקרית שחוו המטופלים הייתה "ניצול מיני

והשפלה". ב-1994, בדוח של המועצה האירופית, "פסיכיאט-

ריה וזכויות האדם", ביקשו להאיץ הוצאת קוד התנהגות

כדי "לדרוש באופן ברור שהתנהגות מינית של המטפל/

פסיכיאטר אסורה. התנהגות כזו חייבת להיות מוגדרת כניצול

לרעה של המעמד השולט של המטפל וניצול לרעה של אמונו

של המטופל".

יש לספק למטופלים מידע כתוב על הסטנדרטים

המקצועיים של ייעוץ וליידע אותם כי התנהגות שחורגת

"הסכמה אינה טיעון הגנה. כך שגם אם למראית עין היה למטופל רומן עם המטפל, אם היה זה במהלכו של טיפול מקצועי, זהו פשע... פשע על-פי החוק..."
- ד"ר גרי שונר, מנהל מרכז Walk-In במיניאפוליס, מיניסוטה

פסיכיאטר אמריקני בשם מישל דיליין
נשלח לכלא בשנת 2002 על כך
שניצל מינית מטופל בן 16.

עובדות חשובות

1 נכון לשנת 2004, יש יותר מ-25 חוקים שחקיקתם גורמת להעלאת מספר פשעי המין המתבצעים על ידי פסיכיאטרים ופסיכולוגים בארה"ב, באוסטרליה (ויקטוריה), בגרמניה, בשוודיה ובישראל.

2 סקרים שנערכו בנוגע לטיפול בנורווגיה, בפולין, בשוודיה, בשווייץ ובבריטניה מצאו ש"הבעיה העיקרית היא התעללות מינית או השפלה".

3 לא כל מועצות המנהלים הרפואיות מכירות בכך שעל הרשעה פלילית כנגד פסיכיאטר או פסיכולוג להסתכם בשלילה קבועה של רשיונו לפעול בתחום.

4 נכון לרגע זה, אם נודע להתאחדות המקצועית הרפואית או לוועדות המשמעת האוניברסיטאיות על עבירה מינית של אחד מחבריה כנגד מטופל, ואין היא מדווחת על כך למשטרה, אין היא מחויבת למתן דין וחשבון בנוגע לכך, ואין היא נושאת באחריות לגבי המקרה.

המלצות: המלצות

1 אונס הוא אונס. לא משנה מי ביצע אותו. החוק הפלילי חייב לציין שעצם העובדה שהתקיים מגע מיני בין מטופל למטפל היא "עבירת אונס", עם אותם העונשים הקבועים בחוק לגבי כל אונס אחר. "הסכמה" של המטופל אינה מהווה הגנה. מגבלות אינן ישימות.

2 על כל ועדות רישוי רפואיות מקצועיות של פסיכיאטרים, פסיכולוגים ופסיכותרפיסטים להעביר העתקים של תלונות על ניצול מיני של רופאים למשטרה לצורך חקירה והעמדה לדין.

3 כל ועדת רישוי שכזו שתטפל בתלונה על ניצול מיני אך ורק כ"רשלנות מקצועית", תישא באחריות לכל פשע מיני שיבצע המטפל.

4 כל טענה מוכחת של ניצול מיני של מטופל חייבת להיות מדווחת לרשויות הבריאות, כדי לקבוע האם בנוסף לניצול המיני, נעשתה גם הונאה בצורת תביעת שכר עבור הטיפולים.

5 תוצאות הרשעה פלילית של פסיכיאטר או פסיכולוג יהיו שלילה לצמיתות של רישונו לעסוק במקצוע.

המלצות לקורבן האונס:

הגישו תלונה במשטרה אם פסיכיאטר, פסיכולוג או פסיכותרפיסט פגעו בכם מינית בדרך כלשהי. העבירו העתק של התלונה לסניף הקרוב של ועדת אזרחים לזכויות אדם, נציגת CCHR, שיכול לסייע לכם בטיפול בתלונתכם ובהבאת הפוגע לדין.

מעבר לכל, אל תחששו לדבר. ניתן יהיה להגן טוב יותר על חייהם של מאות נשים וילדים אם תדברו. ועדת האזרחים הבינלאומית לזכויות האדם מוכנה לסייע לכם.

**"כאשר ניתן להראות בבירור,
על ידי תהליך משפטי מספק,
שפיתוי מיני של מטופל התרחש...
יש לתבוע את המטפל בעוון אונס
ולא רק בעוון רשלנות פושעת,
כלומר, התהליך המשפטי צריך
להיות פלילי ולא אזרחי."**

- ויליאם מסטרס ווירג'יניה ג'ונסון

לא-פסיכיאטרי. חוקים כאלו יהוו ברירה חוקית להורים, לאפוטרופוסים, לקורבנות, לעורכי דין, לשופטים, לעובדים סוציאליים ולשירותי רווחה, לפנות לאנשים שאינם חלק ממערכת בריאות הנפש המושחתת.

הבגידה במטופל באמ - צעות ניצול מיני פסיכיאטרי אינה בעלת תכונות רפואיות או דרך תמימה לתת למטו - פל "הערכה עצמית", כפי שאחד מתוך חמישה פסי - כיאטרים יטענו.

ד"ר תומאס סזאס, פרו - פסור לפסיכיאטריה בדימוס אומר, "זהו שילוב של פשי -

טת רגל אינטלקטואלית ושל שיתוק מוסרי. הטענה שמגע מי - ני... עשוי להיות בעל תכונות רפואיות עבור המטופל הינה לצרכים עצמיים ומטופשים. השימוש בטענה זו כדי להצדיק מגע מיני שכזה הוא לא הגיוני ולא מוסרי".

פסיכיאטרים ופסיכולוגים לוקחים מטופלים הבוטחים בהם, במורד הדרך החד סטרית אל עבר הרס, ולעתים קרובות מדי, למוות מכוער בידיהם שלהם. החוק הוא חוק, ונכתב כדי להגן על אנשים. כאשר קבוצה אחת רואה עצמה מעל החוק ומש - כנעת בכך את הממשלה, איש אינו בטוח. יש להבהיר מעל כל צל של ספק, אחת ולתמיד, שלא משנה עד כמה פסיכיאטר אנס חושב שיש לו זכויות יתר, אונס הוא תמיד אונס.

רים ששורשעו צפויים לעד 10 שנות מאסר ולקנס של 20 אלף דולר. יש לכלול פסיכיא - טרים אנסים שהורשעו, ברשימת עברייני מין ומבצעי מעשים מגונים בילדים, ולפרסם את שמותיהם בציבור כדי שאף קורבן נוסף לא ילך שולל, והעמדת הפנים של עזרה מצידם תתג - לה כבגידה.

אלו שחוו ניצול שכ - זה הם הקולות החזקים ביותר בפעולות אלו, וקולם חייב להישמע, כמובן תוך כדי הגנה על

פרטיותם. זה יכול להתבצע על ידי דיון בדלתיים סגורות כדי להביא לרפורמות חוקתיות.

אין להשאיר לבד ילד בחדר עם אף יועץ, מטפל, פסי - כיאטר או פסיכותרפיסט. כל אדם צעיר שעלול לעבור כל סוג של ניצול מיני הוא פגיע ויש להגן עליו.

להורה או לבעל משמורת חייבת להיות הסמכות להפסיק כל ראיון, כל קו חקירה, כל ניסיון להדאיג עוד יותר אדם צעיר בכל ייעוץ פסיכיאטרי. יש להביא לידיעת הבוגר האח - ראי זכויות אלה וכן את ההיבטים הפליליים של מגע מיני בין יועץ לילד.

יש להעביר חקיקה שתאפשר לבחור לפנות לייעוץ

הצהרת שליחות

ועדת האזרחים לזכויות האדם

חוקרת וחושפת הפרות של זכויות האדם בידי הפסיכיאטריה. היא פועלת שכם אחד עם קבוצות ויחידים בעלי השקפת עולם דומה שלכולם יעד משותף, לטהר את תחום בריאות הנפש. היא תמשיך לפעול כך עד שייפסקו הנהלים המזיקים והכפיי תיים של הפסיכיאטריה וזכויות האדם וכבודו יוחזרו לכל בני אנוש.

דניס ד. באואר

עוזר לתובע המחוזי הראשי,
מחוז אורנג', קליפורניה.

"... שימשתי כתובע במשך 12 שנה ובמשך ארבעה שנים האחרונות התמחיתי בתביעות הקשורות לתקיפה מינית וניצול ילדים. נדהמתי לגלות שארגון פרטי המשיך לעקוב אחר מקרים אותם אנחנו זנחנו או שלא היינו מסוגלים להמשיך לטפל בהם. מצאתי שכל הצוות (של CCHR) הינם אנשים חיוביים, להוטים לבצע את משימתם, אינטליגנטיים ובעלי ידע יוצא דופן בנוגע לנושאים שהינם לוטים בערפל עבור רוב הציבור"

ד"ר ג'יימס. פ. קארטר, M.D.

מחבר הספר: סחיטה ברפואה דיכוי החלופות

CCHR תיעד פשעים פסיכיאטריים בכל רחבי העולם. במדינות רבות בארצות הברית נחקקו חוקים במטרה למנוע ניצול מיני של מטופלים על ידי פסיכיאטרים, שוב, כתוצאה מעבודתו של הארגון"

הגב' מרגרט סאונדרס,

אם לבת 22 שנפטרה תחת "טיפול" פסיכיאטרי

בקליניקה פסיכיאטרית במערב אוסטרליה

"(במהלך) חקירת מקרה המוות של מליסה, CCHR תמכו בי, הם עזרו לי להתכונן.... ניחמו אותי כשהיה קשה.... המסירות והחמלה שאנשים נפלאים אלו גילו עולה מעבר לכל דבר שהתנסיתי בעבר.... אין מילים לבטא את הערכתתי לארגון זה ולעזרה שהציע לי"

למידע נוסף:

CCHR International
6616 Sunset Blvd.

Los Angeles, CA, USA 90028

Telephone: (323) 467-4242 • (800) 869-2247 • Fax: (323) 467-3720

www.cchr.org • e-mail: humanrights@cchr.org

ועדת האזרחים הבינלאומית לזכויות האדם

תואמת את ההכרזה הכללית של האומות המאוחדות בדבר זכויות האדם, בפרט בסעיפים הבאים, שאותם מפרים פסיכיאטרים מדי יום:

סעיף 3: לכל אדם יש זכות לחיים, לחופש ולביטחון אישיים.

סעיף 5: איש לא יהיה נתון לעינויים ולא לטיפול או לעונש בלתי אנושיים או משפילים.

סעיף 7: הכל שווים בפני החוק וזכאים ללא כל אפליה שהיא להגנה שווה של החוק.

בעטיים של האבחונים הכוזבים של הפסיכיאטרים, בעטיין של התוויות יוצרות הסטיגמה, בעטייה של חקיקה נוחה לאשפוז בכוח, בעטיים של "טיפולים" אכזריים ושוללי אישיות נופלים אלפים ללא צורך ברשת הכפייה מדי יום ברחבי העולם כולו.

CCHR תרמה ונתנה השראה למאות רבות של רפורמות באמצעות עדויותיה בפני ועדות חקיקה, באמצעות דיונים ציבוריים שערכה בנושא פגיעתה של הפסיכיאטריה וכן באמצעות פעילותה באמצעי התקשורת ועם נציגי אכיפת החוק ונציגי ציבור ברחבי העולם כולו.

ועדת האזרחים לזכויות האדם (CCHR) נוסדה בשנת 1969 בידי כנסיית הסיינטולוגיה כדי לחקור ולחשוף הפרות של זכויות אדם בידי פסיכיאטרים ולטהר את תחום רפואת הנפש. כיום מונה CCHR 130 סניפים ב-31 ארצות. מועצת היועצים שלה, הנקראת Commisioners, כוללת רופאים, עורכי דין, מחנכים, אמנים, אנשי עסקים ונציגים של גופים אזרחיים וגופים של זכויות האדם.

אמנם אין CCHR מעניקה ייעוץ רפואי או משפטי, אך היא פועלת שכם אחד עם רופאים ועם אנשי רפואה ותומכת בהם. אחד הנושאים העיקריים שהיא מתמקדת בו הוא השימוש הכוזב שעושה הפסיכיאטריה ב"אבחונים" סובייקטיביים - אבחונים נטולי כל איכות מדעית או רפואית. בהתבסס על אבחונים כוזבים אלה, מצדיקים פסיכיאטרים טיפולים הורסי חיים ורושמים אותם למטופלים, לרבות תרופות מעוותות חשיבה, המסוות את הקשיים הבסיסיים שהאדם סובל מהם ומונעות את התאוששותו. עבודתה של ועדת האזרחים הבינלאומית לזכויות האדם

CCHR National Offices

CCHR Australia

Citizens Commission on
Human Rights Australia
P.O. Box 562
Broadway, New South Wales
2007 Australia
Phone: 612-9211-4787
Fax: 612-9211-5543
E-mail: cchr@iprimus.com.au

CCHR Austria

Citizens Commission on
Human Rights Austria
(Bürgerkommission für
Menschenrechte Österreich)
Postfach 130
A-1072 Wien, Austria
Phone: 43-1-877-02-23
E-mail: info@cchr.at

CCHR Belgium

Citizens Commission on
Human Rights
Postbus 55
2800 Mechelen 2,
Belgium
Phone: 324-777-12494

CCHR Canada

Citizens Commission on
Human Rights Toronto
27 Carlton St., Suite 304
Toronto, Ontario
M5B 1L2 Canada
Phone: 1-416-971-8555
E-mail:
officemanager@on.aibn.com

CCHR Czech Republic

Obcanská komise za
lidská práva
Václavské náměstí 17
110 00 Praha 1, Czech Republic
Phone/Fax: 420-224-009-156
E-mail: lidskaprava@cchr.cz

CCHR Denmark

Citizens Commission on
Human Rights Denmark
(Medborgernes
Menneskerettighedskommission
—MMK)
Faksingvej 9A
2700 Brønshøj, Denmark
Phone: 45 39 62 9039
E-mail: m.m.k.@inet.uni2.dk

CCHR Finland

Citizens Commission on
Human Rights Finland
Post Box 145
00511 Helsinki, Finland

CCHR France

Citizens Commission on
Human Rights France
(Commission des Citoyens pour
les Droits de l'Homme—CCDH)
BP 76
75561 Paris Cedex 12, France
Phone: 33 1 40 01 0970
Fax: 33 1 40 01 0520
E-mail: ccdh@wanadoo.fr

CCHR Germany

Citizens Commission on
Human Rights Germany—
National Office
(Kommission für Verstöße der
Psychiatrie gegen
Menschenrechte e.V.—KVPM)
Amalienstraße 49a
80799 München, Germany
Phone: 49 89 273 0354
Fax: 49 89 28 98 6704
E-mail: kvpm@gmx.de

CCHR Greece

Citizens Commission on
Human Rights
65, Panepistimiou Str.
105 64 Athens, Greece

CCHR Holland

Citizens Commission on
Human Rights Holland
Postbus 36000
1020 MA, Amsterdam
Holland
Phone/Fax: 3120-4942510
E-mail: info@ncrm.nl

CCHR Hungary

Citizens Commission on
Human Rights Hungary
Pf. 182
1461 Budapest, Hungary
Phone: 36 1 342 6355
Fax: 36 1 344 4724
E-mail: cchrhun@ahol.org

CCHR Israel

עמותת מגן לזכויות אנוש
ת.ד. 37020
תל אביב 61369
ישראל
טלפון: 972-3-5660699
פקס: 972-3-5663750

CCHR Italy

Citizens Commission
on Human Rights Italy
(Comitato dei Cittadini per i
Diritti Umani—CCDU)
Viale Monza 1
20125 Milano, Italy
E-mail: ccdu_italia@hotmail.com

CCHR Japan

Citizens Commission on
Human Rights Japan
2-11-7-7F Kitaotsuka
Toshima-ku Tokyo
170-0004, Japan
Phone/Fax: 81 3 3576 1741

CCHR Lausanne, Switzerland

Citizens Commission
on Human Rights Lausanne
(Commission des Citoyens pour
les droits de l'Homme—CCDH)
Case postale 5773
1002 Lausanne, Switzerland
Phone: 41 21 646 6226
E-mail: cchrlau@dplanet.ch

CCHR Mexico

Citizens Commission
on Human Rights Mexico
(Comisión de Ciudadanos por
los Derechos Humanos—CCDH)
Tuxpan 68, Colonia Roma
CP 06700, México DF
E-mail:
protegelasaludmental@yahoo.com

CCHR Monterrey, Mexico

Citizens Commission on
Human Rights Monterrey,
Mexico
(Comisión de Ciudadanos por los
Derechos Humanos—CCDH)
Avda. Madero 1955 Poniente
Esq. Venustiano Carranza
Edif. Santos, Oficina 735
Monterrey, NL México
Phone: 51 81 83480329
Fax: 51 81 86758689
E-mail: ccdh@axtel.net

CCHR Nepal

P.O. Box 1679
Baneshwor Kathmandu, Nepal
E-mail: nepalcchr@yahoo.com

CCHR New Zealand

Citizens Commission on
Human Rights New Zealand
P.O. Box 5257
Wellesley Street
Auckland 1, New Zealand
Phone/Fax: 649 580 0060
E-mail: cchr@xtra.co.nz

CCHR Norway

Citizens Commission on
Human Rights Norway
(Medborgernes
menneskerettighets-kommisjon,
MMK)
Postboks 8902 Youngstorget
0028 Oslo, Norway
E-mail: mmknorge@online.no

CCHR Russia

Citizens Commission on
Human Rights Russia
P.O. Box 35
117588 Moscow, Russia
Phone: 7095 518 1100

CCHR South Africa

Citizens Commission on
Human Rights South Africa
P.O. Box 710
Johannesburg 2000
Republic of South Africa
Phone: 27 11 622 2908

CCHR Spain

Citizens Commission on
Human Rights Spain
(Comisión de Ciudadanos por los
Derechos Humanos—CCDH)
Apdo. de Correos 18054
28080 Madrid, Spain

CCHR Sweden

Citizens Commission on
Human Rights Sweden
(Kommittén för Mänskliga
Rättigheter—KMR)
Box 2
124 21 Stockholm, Sweden
Phone/Fax: 46 8 83 8518
E-mail: info.kmr@telia.com

CCHR Taiwan

Citizens Commission on
Human Rights
Taichung P.O. Box 36-127
Taiwan, R.O.C.
E-mail: roysu01@hotmail.com

CCHR Ticino, Switzerland

Citizens Commission on
Human Rights Ticino
(Comitato dei cittadini per
i diritti dell'uomo)
Casella postale 613
6512 Giubiasco, Switzerland
E-mail: ccdu@ticino.com

CCHR United Kingdom

Citizens Commission on
Human Rights United Kingdom
P.O. Box 188
East Grinstead, West Sussex
RH19 4RB, United Kingdom
Phone: 44 1342 31 3926
Fax: 44 1342 32 5559
E-mail: humanrights@cchr.org

CCHR Zurich, Switzerland

Citizens Commission on
Human Rights Switzerland
Sektion Zürich
Postfach 1207
8026 Zürich, Switzerland
Phone: 41 1 242 7790
E-mail: info@cchr.ch

חברי המועצה של הארגון הבינלאומי CCHR

חברי המועצה של CCHR פועלים באופן רשמי כדי לסייע לארגון בעבודתו בתיקון תחום בריאות הנפש ולהבטיח את זכויותיהם של חולי הנפש.

קייס וורנר
מייכלס ווטקינס
קלי יגרמן

נשיאה בינלאומית
ג'אן איסטגיט
Citizens Commission on Human Rights International
לוס אנג'לס

חוק ופוליטיקה
טים באוולס, הנכבד
לארס אנגסטרדא
לב לוינסון
ג'ונתן וו. לובל, בוגר תואר ראשון במשפטים
לורד דאנקן מק'נר
דיק מוקסון, הנכבד

נשיא מקומי
ברוס ויסמן
Citizens Commission on Human Rights United States

חבר המועצה של הארגון הבינלאומי של CCHR
איזדור מ. צ'איט

מדע רפואה ובריאות
ד"ר ג'ורג'יו אנטוניני
מארק בארבר, ד"ר לרפואת שיניים
ד"ר שלי בקמאן, Ph.D.
ד"ר מארי אן בלוך, ד"ר לאוסטיאופתיה
דוברטו ססטארי, M.D. (בנוסף נשיא ארגון CCHR איטליה)
לויד מק'פי
קונראד מאולפייר, ד"ר לאוסטיאופתיה
קולין מאולפייר
קלינטון ריי מילר
מארי ג'ו פאגל, M.D.
לורנס רטיאף, M.D.
מייגן שילדס, M.D.
ד"ר ויליאם טוטמן, Ph.D.
מייקל וויסנר
ג'וליאן ויטאקר, M.D.
סרגיי ספוסקלוב, M.D.

חבר מועצה מייסד
ד"ר תומס סזאס, פרופסור-אמריטוס לפסיכיאטריה
המרכז למדעי הבריאות, אוניברסיטת ניו יורק.

אומנויות ובידור
גייסון בז'
דייוויד קמפבל
רייבן קיין קמפבל
נאנסי קארטרייט
קייט סברנו
צ'יק קוריאה
בודהי אלפמן
גינה אלפמן
איזק הייס

חינוך
גלב דובוב, Ph.D.
בב אקמן
ניקולאי פבלובסקי
פרופסור אנטולי פרוקופנקו

סטיבן דייוויד הורוביץ
מארק אישם
דונה אישם
גייסון לי
גוף לוין
גורדון לואיס
ג'וליאט לואיס
מריסול ניקולס
גינה נובלו
דייוויד פומרנץ
הריאט שוק
מייקל סטאפורד

דת
הכומר דוקטור ג'ים ניקולס

עסקים
לורנס אנטוני
דוברטו סנטוס

סימוכין

סימוכין

1. Valerie Antonoi, "Criminal Court—A 'Psych' from Dijon Condemned to 10 Years of Prison for Rapes," *Le Bien*, 31 Oct. 2002.
2. "Doctors Bill Medicare 'for Sex'," *The Daily Telegraph-Mirror*, 8 July 1993.
3. Julie Jargon, "Doctor No," *Westword.com*, 20 Nov. 2003.
4. Susan Reed and Giovanna Breu, "Waking to a Nightmare," *People*, Vol. 38, No. 23, 7 Dec. 1992.
5. Ruth Mathewson, "Abuse Couched in Therapy," *Courier Mail* (Australia), 13 Apr. 2002; Matthew Hart, "Doctor Bans Himself Over Sex Claims," *Courier Mail* (Australia), 8 Aug. 2000.
6. "Physicians Disciplined for Sex-Related Offenses," Christine E. Dehlendorf, BSc, and Sidney M. Wolfe, M.D. *Journal of the American Medical Association*, Vol. 279, No. 23, 17 June 1998.
7. Nanette Gartrell, M.D., Judith Herman, M.D., et al., "Psychiatric Patient Sexual Contact: Results of a National Survey, I: Prevalence," *American Journal of Psychiatry*, Vol. 143, No. 9, Sept. 1986, p. 1128.
8. Rex Bowman, "Psychiatrist gets House Arrest," *Richmond Times-Dispatch*, 9 Apr. 1999.
9. Graeme Leech, "Psychiatrist Struck Off Over Affair," *The Australian*, 8 May 2001.
10. Ted Wendling, "Psychologist Suspended CSU Prof Ordered to Therapy After Patient's Sex Allegations," *The Plain Dealer*, 22 June 2002; Ted Wendling, "A 'Wonder Healer' or a Predator? Noted CSU Psychologist's License Hangs in Balance While Board Reviews Sex Complaint," *The Plain Dealer*, 16 June 2002.
11. Paul R. McHugh, "How Psychiatry Lost Its Way," *Commentary*, Vol. 108, No. 5, p. 32.
12. Herb Kutchins & Stuart A. Kirk, *Making Us Crazy: The Psychiatric Bible and the Creation of Mental Disorders* (The Free Press, New York, 1997), pp. 129–130.
13. Kelly Patricia O'Meara, "Has Psychiatry Gone Psycho?" *Insight Magazine*, 26 Apr. 1999, p. 17.
14. "Psychologist Convicted Six Years of Prison for Sexual Abuses," *Urban* (Denmark), 25 July 2002.
15. "Doctor's Appeal is Rejected. Child Psychiatrist Must Serve Time on Molestation Conviction," *The Kansas City Star*, 7 June 1997.
16. Letter to CCHR United Kingdom, 15 Feb. 2001, from the General Medical Council, Linda Quinn, Committee Section, London, England.
17. Tim McGlore, "Child-abuser Horowitz Given 10–20 Years," *The Daily Gazette*, 28 July 1992; Tim McGlore, "For Alan Jay Horowitz, Persisting Accusations of Pedophilia," *The Sunday Gazette*, 9 Feb. 1992.
18. "Ex-Psychologist Charged with Rape Says He's 'Smear Campaign' Victim," *Salt Lake City Tribune*, 12 Feb. 1993; Marianne Funk, "Ex-Psychologist Gets 10-Year Prison Term," *Deseret News*, 12 June 1993.
19. Kenneth Pope, "Sex Between Therapists and Clients," *Encyclopedia of Women and Gender: Sex Similarities and Differences and the Impact of Society on Gender* (Academic Press, Oct. 2001).
20. *Ibid.*
21. *Ibid.*
22. Sydney Smith, "The Seduction of the Female Patient," *Sexual Exploitation in Professional Relationships* (American Psychiatric Press, Inc., Washington, D.C., 1989).
23. *Op. cit.*, Graeme Leech.
24. Slattery, J. P., A. O., "The DST Doctors," *Report of the Royal Commission into Deep Sleep Therapy*, Vol. 2, Australia, pp. 81–100.
25. *Ibid.*
26. Janet Fife-Yeomans, "The Abuse of Trust," *The Australian*, 30–31 July 1994, p. 20.
27. Julie Warner, "133-year prison sentence for Cone," *Daily Quill*, 11 Feb. 1998.
28. Sean McKibbin, "Doc Pleads Guilty to Sex Rap," *The Ottawa Sun*, 24 Feb. 2004; "Psychiatrist Jailed 6 Years for Assaults on Patients," *Saturday Star*, 30 May 1998.
29. Duncan Begg, "A Jailed Psychiatrist with a Long History of Indecent Behavior was Today Struck off the Medical Register for the Second Time," *Press Association*, 5 Dec. 2002.
30. "Psychiatrist Jailed for Sex Attacks," *ITV.com*, 10 Dec. 2002.
31. *Op. cit.*, Kenneth Pope, *Encyclopedia of Women and Gender*.
32. *Op. cit.*, Ruth Mathewson.